

БРЕХНЯ, ОБЛУДА І ПІДСТУПНІСТЬ – ГОЛОВНІ ЧИННИКИ КРЕМЛІВСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ

Виступаючи перед російськими військовослужбовцями на авіабазі Хмеймим у Сирії в грудні 2017 року, Путін агресивно-самопевнено заявив: «Тут створені на постійній основі й діятимуть два пункти базування: в Тартусі та Хмеймиме. І якщо терористи знову піднімуть голову, то ми завдамо їм такі удари, яких вони й не бачили».

У грудні 2024 року щось пішло не так. Підтвердженням цьому є більш ніж промовиста еволюція заголовків у російських масмедіях.

29 листопада. «ВКС Росії знищили в Алеппо й Ідлибі не менше 400 бойовиків».

2 грудня. «Терористи захопили Алеппо за підтримки США і України».

«Терористи захопили Алеппо, використовуючи технології США і допомогу України».

4 грудня. «Небензя: українські спецслужби озброюють і готують терористів у Сирії. Постред Росії при ООН Васілій Небензя на засіданні Радбезу ООН засудив дії терористів в Сирійській Арабській Республіці (САР), а також їх підтримку з боку України та США».

7 грудня. «Лавров назвав неприпустимим дозволяти терористам захоплювати територію Сирії».

8 грудня. «Російські офіційні

представники перебувають в контакті з представниками озброєної сирійської опозиції, лідери якої гарантували безпеку російських військових баз і дипломатичних установ на території Сирії».

9 грудня. «ТАСС: сирійська опозиція контролює Тартус, де розташована військова РФ»; «Сирійці розповіли про обстановку в Дамаску і Алеппо після перемоги опозиції»; «Росія обговорить долю своїх військових баз з новим керівництвом Сирії»; «Над посольством Сирії в Москві підняли прапор опозиції»; «Песков про період трансформації в Сирії, про період нестабільності».

В історії щось схоже вже було. Так, з наближенням Наполеона до Парижа заголовки французьких газет про його похід змінювалися:

9 березня 1815 р. Тигр прибув у Кап;

12 березня 1815 р. Страховище почувало в Греноблі;

13 березня 1815 р. Тиран пройшов через Ліон;

14 березня 1815 р. Узурпатор просувається до Діжона;

21 березня 1815 р. Імператор перебуває у Фонтбло;

22 березня 1815 р. Його імператорська і королівська величність прибув вчора ввечері в Тюільрі і був зус-

трінутий радісними вигуками вірних підданих.

Але ми не про Наполеона Бонапарта. Ми про відсутність об'єктивності російських масмедіях щодо висвітлення подій в Сирії. І не тільки. На шпальтах паперових і електронних видань московії, під недремним оком кремля домінує тенденційність, алогічність, брехливість.

Підтвердженням такого висновку є «наукова» стаття доктора політичних наук, професора кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики Росії факультету міжнародних відносин Московського державного інституту міжнародних відносин (Університету МЗС РФ Андрія Манойла «Інформаційні операції до і після збройного конфлікту в Україні».

Ось лише кілька тенденційних пропагандистських пасажів з цього опусу: «Перші шість місяців Спеціальної воєнної операції (СВО) в Україні дали унікальний досвід використання різних форм і методів інформаційної та психологічної боротьби в реальних бойових умовах. При цьому не можна стверджувати, що з початком СВО в Україні у технологіях інформаційних воєн з'явилося щось нове; навпаки, ми бачимо повернення до старих, давно відомих методів спеціальної пропаганди <...> Російська сторона, почи-

наючи СВО, розраховувала провести її швидко, тільки силами військових, підписавши мирний договір. У цьому плані ставка робилася на раптовість, на ефект несподіванки (світова спільнота, шокована початком СВО, мала «впасти в ступор» і на деякий час обмежитися лише емоційною рефлексією) і на те, що коли світова спільнота нарешті схаменеться, війна вже закінчиться а **переможців, як відомо, не судять (Крим це показав)**. В умовах швидкого та переможного просування союзних сил углиб території України від сил інформаційних операцій вимагалася лише елементарне – **постійно підтримувати бойовий дух наступаючих збройних сил закладами газет та патріотичної риторики, найпростішого та найпримітивнішого, достатнього для емоційного накачування та підзарядки бійців <...>** **Щодо української сторони, то вона, загалом, виявилася готовою до інформаційних заходів союзних сил, <...>** коли почалася СВО, російська сторона зіткнулася не з «колоніальними військами», навченими американськими інструкторами «європейської тактики» ведення ін-

формаційної війни, а з самими розвідками США, Великобританії та ін., що діють «під чужим прапором» і роблять свою роботу руками українських націоналістів. У цих умовах західні **розвідки зберегли здатність організувати масштабні провокації та проводити на їх основі оперативні комбінації (такі, як інцидент у Бучі)**. <...> В результаті у протистоянні Росії та США в інформаційній сфері (в якій українська сторона використовується американською розвідкою в ролі плацдарму та контрагента) з початком СВО відбулася наступна перебудова всієї структури спеціальних заходів, що проводяться нашими країнами – вони вишикувалися в чотири яруси: **стратегічні інформаційні операції (Буча, з прицілом на міжнародний суд)**; спецпропаганда (розкладання противника, дискредитація його лідерів, підриг політичної стабільності); **фейки (створення ажіотажу та паніки з метою відволікання сил та засобів противника на непридатний об'єкт)**; **оперативні ігри (з олігархами, готовими заради особистого порятунку на все; т.зв. «переговори про мир»)**.

Брехня, облуда, вигадка, алогічність – традиційні, споконвічні аксесуари російської політики, дипломатії. Біля їхніх витоків стоять упереваж пересічні персонажі з високим рівнем IQ та інтригуючим послужним списком.

І справді. Андрій Манойло – кандидат фізико-математичних наук, доктор політичних наук, член наукової ради при Раді безпеки Російської Федерації. 1998 року був призваний на військову службу до ФСБ Росії. У січні 1999 року закінчив Факультет підготовки керівних кадрів Академії ФСБ за фахом «оперативна діяльність в органах ФСБ Росії». Упродовж 1999-2002 рр. – закордонні відрядження в Норвегію, Данію. Учасник воєнної операції в Сирії 2021 року. Нагороджений медаллю МО РФ «За отлічія, проявленніє в проведенні воєнної операції в САР». Автор і творець першої в Росії магістерської програми «Інформаційні та гібридні війни».

Недооцінювати противника не слід. У жодному разі. Він розумний і водночас підступний. Вірити йому не можна. За будь-яких обставин.

Олег К. РОМАНЧУК

Як знищити російську ядерну зброю

Стратегічну мету України я визначаю як «Побудову суб'єктної держави, яка здатна розвиватися і захищатися при наявності непримиренного ворога, який ресурсно значно переважає. При чому, як мінімум, 50% безпеки Україна повинна забезпечувати собі сама (інша половина – допомога партнерів). Фактично, це модель, схожа з Ізраїлем. Або зі Швецією до вступу у НАТО, тільки вона спиралася на власні ресурси на 70-80%.

Але є ще інша мета – нищого рівню, яку одночасно можна вважати одним з інструментів досягнення головної мети. А саме: створення Україною такого озброєння, яке нівелює наявність у РФ ядерної зброї. Тобто, домогтися добровільного роззброєння Росії – хоч індивідуального, хоч у рамках всесвітнього роззброєння – практично нереально. Забезпечити контрольований розпад недоімперії з паралельним позбавленням її ЯЗ – теж завдання надскладне. І надто багато буде залежати від процесів у Росії, на які Україна не впливає.

А от розробити і виробити високотехнологічну зброю, яка перетворить ядерну дубинку у лапах кремлівських кривоверхних мавп на звичайний кілок – це задача, яку Україна вирішити здатна.

І, на відміну від вельми ризикованих ідей повернення Україною собі ядерної зброї, таку ідею по нейтралізації російської ЯЗ наші партнери підтримають із захватом. Тому що кремлівський ядерний шантаж їх такі дістав до печінок.

Зверніть увагу: кожна дія недоімперії, яка ламає світовий безпековий порядок, обов'язково спирається на наявність в РФ радянської ЯЗ. Світ постійно знаходиться під впливом російського виття про те, що ядерна країна не може програти війну, що треба за допомогою ЯЗ знищити столиці недружніх до РФ держав, що світ чекає апокаліпсис, який Росія йому влаштує. Тобто, Росія з настирливістю дурня наполягає, що буде робити що завгодно, бо в неї є ЯЗ. І нічим більше вона своїх зазіхань на світове лідерство підтвердити не в змозі. Нічим! Тому й постійно лякає змінами у ядерній доктрині і тому подібним.

Як думаєте, скільки часу після того, як російську ЯЗ буде нейтралізовано, знадобиться НАТО, щоб почати вживати щодо кремлівських терористів ті самі заходи, які вживає Ізраїль по відношенню до ватажків Хезболли? Вважаю, що на це підуть дні, навіть не тижні.

Реально нейтралізувати ЯЗ, зробити її недієздатною може рій спеціалізованих мініатюрних дронів зі штучним інтелектом і підзарядженням від природних джерел енергії. Це не моя вигадка, це прогноз багатьох експертів у цій галузі. І саме Україна, яка змушена стати одним зі світових лідерів у бойовому дронобудуванні, має перспективи реалізації подібного амбітного проекту, який фактично виводить людство з-під загрози ядерного самогубства.

Підкреслю: мова про нейтралізацію всієї російської ядерної тріади: і ракетних шахт, і рухомих ракетних комплексів, і підводних човнів, і сховищ ЯЗ. Доставляти рій дронів до району розгортання можливо різними методами – за допомогою безпілотників літакового типу, повітряних куль, балістичних ракет, навіть залізничним транспортом в рамках диверсійної спецоперації. Хочу зауважити, що одиничні дослідні зразки мініатюрних дронів вже майже мають необхідні технічні характеристики для подібної розробки.

От таким має бути український «Проект Хортиця» – по аналогії з «Манхеттенським проектом», у рамках якого США створювали свою ядерну зброю.

Олександр КОЧЕТКОВ, аналітик, політтехнолог